

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

10. studenoga 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 1. – Pojam ‚sudska odluka‘ – Članak 6. stavak 1. – Pojam ‚pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog‘ – Europski uhiđbeni nalog koji je izdao Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije, Švedska) radi izvršenja kazne zatvora“

U predmetu C-452/16 PPU,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio rechtbank Amsterdam (sud u Amsterdamu, Nizozemska), odlukom od 16. kolovoza 2016., koju je Sud zaprimio istog dana, u postupku o izvršenju europskog uhiđbenog naloga izdanog protiv

Krzysztofa Mareka Poltoraka,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (izvjestitelj) i C. Lycourgos, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 5. listopada 2016.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Krzysztofa Mareka Poltoraka, S. Wester, *advocaat*,
- za nizozemsku vladu, M. Bulterman, H. Stergiou i B. Koopman, u svojstvu agenata,
- za njemačku vladu, T. Henze, M. Hellmann, J. Möller i R. Riegel, u svojstvu agenata,
- za vladu Helenske Republike, E. Tsaousi, u svojstvu agenta,
- za finsku vladu, S. Hartikainen, u svojstvu agenta,
- za švedsku vladu, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, H. Shev i F. Bergius, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: nizozemski

— za Europsku komisiju, R. Troosters i S. Grünheid, u svojstvu agenata,
saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 19. listopada 2016.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. stavka 1. i članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga u Nizozemskoj koji je izdao Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije, Švedska) (u daljnjem tekstu: Glavna uprava švedske policije) protiv Krzysztofa Mareka Poltoraka radi izvršenja kazne zatvora u Švedskoj u trajanju od jedne godine i tri mjeseca.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 5. do 9. Okvirne odluke glase:
 - „(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.
 - (6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljem‘ pravosudne suradnje.
 - (7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatno postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. [UEU-a] i članka 5. [UEZ-a]. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenim u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.
 - (8) Odluke o izvršavanju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji.
 - (9) Uloga središnjih tijela u izvršenju europskog uhidbenog naloga mora biti ograničena na praktičnu i administrativnu pomoć.”

- 4 Članak 1. Okvirne odluke pod naslovom „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja” određuje:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

[...]”

- 5 U člancima 3., 4. i 4.a Okvirne odluke navode se razlozi za obvezno i za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga. Člankom 5. Okvirne odluke propisana su jamstva koja mora, u nekim slučajevima, pružiti država članica izdavateljica naloga.

- 6 U skladu s člankom 6. Okvirne odluke, pod naslovom „Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela”:

„1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.

2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.

3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.”

- 7 Članak 7. Okvirne odluke pod naslovom „Sudjelovanje središnjeg tijela” propisuje:

„1. Svaka država članica može odrediti središnje tijelo ili, ako je to predviđeno u njezinu pravnom sustavu, više središnjih tijela za pružanje pomoći nadležnim pravosudnim tijelima.

2. Država članica može, ako je to nužno zbog unutarnje organizacije njezina pravosudnog sustava, jednom ili većem broju središnjih tijela povjeriti dužnost administrativnog slanja i primanja europskih uhidbenih naloga te ostale službene korespondencije koja se na to odnosi.

Država članica koja želi koristiti mogućnosti iz ovog članka Glavnom tajništvu Vijeća šalje podatke o imenovanom središnjem tijelu ili o središnjim tijelima. Ovi su podaci obvezni za sva tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga.”

Nizozemsko pravo

- 8 Okvirna odluka prenesena je u nizozemsko pravo *Overleveringswet* (Zakon o predaji). Članak 1. tog zakona glasi kako slijedi:

„U ovom zakonu:

[...]

- b. Europski uhidbeni nalog znači: odluka pravosudnog tijela države članice Europske unije u pisanom obliku radi uhićenja i predaje neke osobe od strane pravosudnog tijela druge države članice;

[...]

- i. pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog znači: pravosudno tijelo države članice Europske unije koje je na temelju nacionalnog prava nadležno za izdavanje Europskog uhidbenog naloga;

[...]"

- 9 Članak 5. Zakona o predaji određuje:

„Predaja se vrši isključivo pravosudnim tijelima koja izdaju uhidbeni nalog drugih država članica Europske unije uz poštovanje odredbi ovog zakona ili onih koje su na temelju njega donesene”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 10 Göteborgs Tingsrätt (Prvostupanijski sud u Göteborgu, Švedska) izrekao je 21. prosinca 2012. K. M. Poltoraku, poljskom državljaninu, kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri mjeseca zbog radnji koje su okvalificirane kao nanošenje teških tjelesnih ozljeda. Glavna uprava švedske policije izdala je 30. lipnja 2014. europski uhidbeni nalog protiv K. M. Poltoraka radi izvršenja te kazne u Švedskoj.
- 11 Pred rechtbank Amsterdam (sud u Amsterdamu, Nizozemska), kao pravosudnim tijelom izvršenja navedenog europskog uhidbenog naloga, pokrenut je postupak radi uhićenja i predaje K. M. Poltoraka švedskim vlastima.
- 12 Nakon što je švedskim vlastima upućen zahtjev za pružanje informacija u vezi s tijelom koje izdaje isti europski uhidbeni nalog, navedeni je sud dobio informacije o, među ostalim, strukturi, neovisnosti, funkcioniranju i nadležnosti tog tijela, kao i o postupku i kriterijima na temelju kojih navedeno tijelo donosi odluku o izdavanju europskih uhidbenih naloga zbog izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.
- 13 S obzirom na te informacije, kao i na elemente iz Izvješća o ocjeni Vijeća od 21. listopada 2008. o nacionalnim praksama u vezi s europskim uhidbenim nalogom [Izvješće o ocjeni o četvrtoj seriji uzajamnih ocjena – „praktična primjena europskog uhidbenog naloga i odgovarajućih postupaka predaje između država članica”: Izvješće o Švedskoj (9927/1/08 REV 2)], sud koji je uputio zahtjev gaji sumnje u pogledu činjenice treba li smatrati da je europski uhidbeni nalog koji je izdala policijska služba, kao što je Glavna uprava švedske policije, izdalo „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke te predstavlja li taj europski uhidbeni nalog, shodno tome, „sudsku odluku” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke.
- 14 Taj sud s tim u vezi pita može li se pojmove „sudska odluka” i „pravosudno tijelo”, u smislu Okvirne odluke, tumačiti kao autonomne pojmove prava Unije ili države članice imaju slobodu definirati im smisao i doseg.
- 15 U slučaju da se navedene pojmove smatra autonomnim pojmovima prava Unije, sud koji je uputio zahtjev smatra da ti pojmovi podrazumijevaju da europski uhidbeni nalog izdaje tijelo koje ima status i nadležnost koji mu omogućuju da u fazi izdavanja europskog uhidbenog naloga pruži dostatnu sudsku zaštitu. S obzirom na načelo uzajamnog priznavanja na kojem se temelji Okvirna odluka, taj sud smatra da takvo tijelo mora biti sud ili državni odvjetnik, isključujući na taj način mogućnost da europski uhidbeni nalog može izdati policijska služba.
- 16 U slučaju da ti pojmovi ulaze u nadležnost nacionalnog prava država članica, sud koji je uputio zahtjev smatra da su one u izvršavanju svoje margine prosudbe ipak dužne poštovati pravo Unije. Taj se sud tako poziva na načela koja je Sud utvrdio, u pogledu prava na djelotvorni pravni lijek u postupku

predaje, u točkama 46. i 47. presude od 30. svibnja 2013., F. (C-168/13 PPU, EU:C:2013:358), i, u pogledu sudske zaštite koja treba biti zajamčena u fazi izdavanja europskog uhidbenog naloga, u točki 56. presude od 1. lipnja 2016., Bob-Dogi (C-241/15, EU:C:2016:385).

- 17 U tim je okolnostima rechtbank Amsterdam (sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

- „1. Jesu li izrazi ‚pravosudno tijelo‘ u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke [...] i ‚sudska odluka‘ u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke [...] autonomni pojmovi prava Unije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: na temelju kojih se kriterija može utvrditi je li neko tijelo države članice izdateljice takvo ‚pravosudno tijelo‘ i je li slijedom toga europski uhidbeni nalog koji je ono izdalo takva ‚sudska odluka‘?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: [je] li [Glavna uprava švedske policije] [obuhvaćena pojmom] ‚pravosudno tijelo‘ u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke [...] i je li europski uhidbeni nalog koji je to tijelo izdalo slijedom toga ‚sudska odluka‘ u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke [...]?
4. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li imenovanje nacionalnog policijskog tijela poput [Glavne uprave nacionalne policije] kao pravosudnoga tijela koje izdaje uhidbeni nalog u skladu s pravom Unije?”

Hitni postupak

- 18 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je da se o ovome zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom prethodnom postupku predviđenom člankom 107. Poslovnika Suda.
- 19 U potporu tom zahtjevu među ostalim navodi činjenicu da je K. M. Poltoraku u ovom trenutku oduzeta sloboda dok čeka učinkovitu predaju švedskim vlastima.
- 20 Kao prvo, treba istaknuti da se ovaj zahtjev za prethodnu odluku odnosi na tumačenje Okvirne odluke 2002/584 koja spada u područja iz glave V. trećeg dijela UFEU-a, koja se odnose na područje slobode, sigurnosti i pravde. Prema tome, o zahtjevu se može odlučiti u hitnom prethodnom postupku.
- 21 Kao drugo, prema sudskoj praksi Suda, treba uzeti u obzir okolnost da je osobi na koju se odnosi glavni postupak u ovom trenutku oduzeta sloboda te da njezino zadržavanje ovisi o rješavanju glavnog postupka (presuda od 16. srpnja 2015., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, t. 24.). Naime, mjera zadržavanja protiv K. M. Poltoraka, kako je objasnio sud koji je uputio zahtjev, bila je određena u okviru izvršenja protiv njega izdanog europskog uhidbenog naloga.
- 22 U tim okolnostima četvrto vijeće Suda odlučilo je 31. kolovoza 2016. na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika prihvatiti zahtjev suda koji je postavio prethodno pitanje da se o ovom prethodnom pitanju odluči u hitnom prethodnom postupku.

O prethodnim pitanjima

Prvo, drugo i treće pitanje

- 23 Svojim prvim, drugim i trećim pitanjem, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li pojam „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke autonomni pojam prava Unije i treba li taj članak 6. stavak 1. tumačiti na način da je policijska služba, kao što je ona o kojoj je riječ u

glavnom postupku, obuhvaćena pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” u smislu te odredbe tako da se europski uhidbeni nalog koji je ona izdala radi izvršenja presude kojom se izriče kazna zatvora može smatrati „sudskom odlukom” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke.

- 24 Uvodno valja podsjetiti da Okvirna odluka, kako to osobito proizlazi iz njezina članka 1. stavaka 1. i 2. kao i iz njezinih uvodnih izjava 5. i 7., za cilj ima zamjenjivanje sustava multilateralnog izručivanja, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957. sustavom predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona između pravosudnih tijela, koji se temelji na načelu uzajamnog priznavanja (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 75. i navedena sudska praksa).
- 25 Na taj način Okvirna odluka nastoji – uvođenjem novog, pojednostavljenog i učinkovitijeg sustava predaje osuđenih osoba ili osoba osumnjičenih da su povrijedile kazneni zakon – olakšati i ubrzati pravosudnu suradnju u svrhu pridonošenja ostvarenju cilja dodijeljenog Uniji, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, zasnivajući se pri tome na visokoj razini povjerenja koja mora postojati između država članica (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 76. i navedena sudska praksa).
- 26 I načelo uzajamnog povjerenja među državama članicama i načelo uzajamnog priznavanja imaju u pravu Unije temeljno značenje s obzirom na to da omogućavaju stvaranje i održavanje prostora bez unutarnjih granica. Točnije, načelo uzajamnog povjerenja svakoj od tih država nalaže, osobito u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, da smatra, osim u iznimnim okolnostima, da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i konkretno temeljna prava priznata tim pravom (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 78. i navedena sudska praksa).
- 27 Načelo uzajamnog priznavanja koje je „kamen temeljac” pravosudne suradnje, u skladu s člankom 1. stavkom 2. Okvirne odluke podrazumijeva da su države članice načelno obvezne izvršiti europski uhidbeni nalog. Naime, pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršiti takav nalog samo u taksativno navedenim slučajevima obveznog neizvršenja propisanim u članku 3. Okvirne odluke ili mogućeg neizvršenja propisanim u člancima 4. i 4.a Okvirne odluke. Osim toga, izvršenje europskog uhidbenog naloga može se uvjetovati samo jednim od uvjeta koji su ograničavajuće propisani u članku 5. Okvirne odluke (presuda od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 79. i 80. kao i navedena sudska praksa).
- 28 Međutim, samo se europski uhidbeni nalozi, u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke, moraju izvršiti u skladu s njezinim odredbama. Iz članka 1. stavka 1. Okvirne odluke proizlazi da je europski uhidbeni nalog „sudska odluka”, što nalaže da ga mora izdati „pravosudno tijelo”, u smislu njezina članka 6. stavka 1.
- 29 U skladu s potonjom odredbom, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
- 30 Iako se, u skladu s načelom procesne autonomije država članica, u članku 6. stavku 1. Okvirne odluke poziva na pravo potonjih, treba utvrditi da se tim upućivanjem samo određuje pravosudno tijelo koje je nadležno izdati europski uhidbeni nalog. Stoga se navedeno upućivanje ne odnosi na definiciju samog pojma „pravosudno tijelo”.
- 31 U tim okolnostima, smisao i opseg pojma „pravosudno tijelo”, u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke, ne može se prepustiti ocjeni svake države članice (vidjeti, po analogiji, presude od 17. srpnja 2008., Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, t. 43., i od 16. studenoga 2010., Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, t. 38.).

- 32 Iz toga proizlazi da se pojam „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke u čitavoj Uniji mora tumačiti autonomno i ujednačeno, što, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, treba izvršiti uzimajući u obzir tekst te odredbe, njezin kontekst i cilj koji se želi postići Okvirnom odlukom (vidjeti, po analogiji, presudu od 28. srpnja 2016., JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 33 Stoga, kad je riječ o tekstu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke, treba istaknuti da se izrazom „pravosudno tijelo” iz te odredbe ne određuju samo suci ili sudovi države članice, već se njime, u širem smislu, mogu obuhvatiti tijela kojima je uloga sudjelovati u sudovanju u predmetnom pravnom poretku.
- 34 Ipak, treba utvrditi da se pojam „pravosudno tijelo” iz navedene odredbe ne može tumačiti na način da se njime mogu obuhvatiti i policijske službe države članice.
- 35 Kao prvo, izraz „pravosudni” se u svojem uobičajenom značenju ne odnosi na policijske službe. Taj se izraz, naime, odnosi na sudbenu vlast koju, kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 39. svojeg mišljenja, u skladu s načelom diobe vlasti koje obilježava funkcioniranje pravne države, treba razlikovati od izvršne vlasti. Tako se pravosudnim tijelima obično smatraju tijela koja sudjeluju u pravosudnom sustavu za razliku od, među ostalim, upravnih tijela ili policijskih službi, koji su dio izvršne vlasti.
- 36 Kao drugo, tumačenje teksta članka 6. stavka 1. Okvirne odluke potvrđuje kontekst te odredbe.
- 37 S jedne strane, pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, kako je propisana člankom 31. UEU-a, treba razlikovati od policijske suradnje, kako je propisana člankom 30. UEU-a.
- 38 S druge strane, pojam „pravosudno tijelo” se u kontekstu Okvirne odluke treba tumačiti tako da obuhvaća tijela koja sudjeluju u kaznenom sudovanju država članica, osim policijskih službi.
- 39 Sud je s tim u vezi presudio da se svaki postupak predaje između država članica propisan Okvirnom odlukom, u skladu s njom, provodi uz sudski nadzor, tako da za odluke o europskom uhidbenom nalogu vrijede sva jamstva svojstvena za tu vrstu odluka (vidjeti, u tom smislu, presudu od 30. svibnja 2013., F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, t. 39. i 46.).
- 40 Iz uvodne izjave 8. Okvirne odluke osobito proizlazi da odluke o izvršavanju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji. Nadalje, člankom 6. Okvirne odluke propisano je da pravosudno tijelo mora donijeti ne samo tu odluku, nego i onu o izdavanju takvog naloga. Uključivanje pravosudnog tijela se jednako tako zahtijeva i u drugim fazama postupka predaje, kao što su saslušanje tražene osobe, odluke o daljnjem zadržavanju te osobe ili o njezinu privremenom transferu (vidjeti, u tom smislu, presudu od 30. svibnja 2013., F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, t. 45.).
- 41 U tom kontekstu, člankom 7. Okvirne odluke države članice se ovlašćuju, pod uvjetima propisanim tom odredbom i ako je to nužno zbog unutarnje organizacije njezina pravosudnog sustava, koristiti tijelo koje nije pravosudno, to jest središnje tijelo, za slanje i primanje europskih uhidbenih naloga.
- 42 Međutim, iako središnje policijske službe države članice mogu biti obuhvaćene pojmom „pravosudnog tijela”, u smislu tog članka 7., iz potonjeg, u vezi s uvodnom izjavom 9. Okvirne odluke, ipak proizlazi da je uključivanje takvog središnjeg tijela ograničeno na praktičnu i upravnu pomoć nadležnim pravosudnim tijelima. Stoga se mogućnost dana člankom 7. Okvirne odluke ne može proširiti toliko da se državama članicama dopusti da tim središnjim tijelom zamijene nadležna pravosudna tijela kad je riječ o odluci o izdavanju europskog uhidbenog naloga.

- 43 Kao treće, treba utvrditi da bi se tumačenje članka 6. stavka 1. Okvirne odluke na način da su tom odredbom obuhvaćene i policijske službe protivilo ciljevima koji se žele njome postići i koji su navedeni u točkama 24. do 27. ove presude.
- 44 Tako načelo uzajamnog priznavanja, određeno člankom 1. stavkom 2. Okvirne odluke na temelju kojeg pravosudno tijelo izvršenja mora izvršiti uhidbeni nalog koji je izdalo pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog, temelji se na premisi da je pravosudno tijelo prije izvršenja europskog uhidbenog naloga bilo uključeno u provođenje sudskog nadzora.
- 45 Međutim, izdavanje uhidbenog naloga od strane tijela koje nije pravosudno tijelo, kao što je policijska služba, ne može pravosudnom tijelu izvršenja pružiti sigurnost da je kod izdavanja tog europskog uhidbenog naloga proveden takav sudski nadzor i stoga ne može biti dostatno da bi se opravdala visoka razina povjerenja između država članica, navedena u točki 25. ove presude, koja čini sami temelj Okvirne odluke. Na tu tvrdnju ne utječe posebna organizacija policijskih službi u izvršnoj vlasti i njihov eventualni stupanj autonomije.
- 46 Iz toga slijedi da pojam „pravosudno tijelo”, u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke, treba tumačiti na način da policijske službe nisu obuhvaćene tim pojmom, tako da se europski uhidbeni nalog koji su izdale takve službe ne može smatrati „sudskom odlukom”, u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke.
- 47 To tumačenje ne dovodi u pitanje činjenica da je, kao što je švedska vlada spomenula u očitovanjima podnesenima Sudu, policijska služba o kojoj je riječ u glavnom postupku nadležna samo u uskom okviru izvršenja donesene presude koju je na kraju sudskog postupka donio sud i koja je postala pravomoćna.
- 48 Naime, iz podataka koje je švedska vlada dostavila Sudu proizlazi da odluku o izdavanju europskog uhidbenog naloga u konačnici donosi policijska služba o kojoj je riječ u glavnom postupku a ne pravosudno tijelo.
- 49 S jedne strane, ta policijska služba ne izdaje europski uhidbeni nalog na zahtjev suda koji je donio presudu kojom se izriče kazna zatvora, nego na zahtjev službe za izvršenje kaznenih sankcija.
- 50 S druge strane, policijska služba o kojoj je riječ u glavnom postupku raspolaže marginom prosudbe u pogledu izdavanja europskog uhidbenog naloga s obzirom na to da je jedina služba nadležna za provjeru toga jesu li uvjeti za to izdavanje, kako su propisani u Okvirnoj odluci, ispunjeni, te za donošenje odluke, nakon ocjene različitih interesa o kojima je riječ, uključujući i onaj predmetne osobe, da je navedeno izdavanje proporcionalno.
- 51 Međutim, s obzirom na informacije koje je Sudu dostavila švedska vlada, ta margina prosudbe nije po službenoj dužnosti predmet sudskog nadzora.
- 52 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo, drugo i treće pitanje treba odgovoriti tako da je pojam „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke autonomni pojam prava Unije i da taj članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da policijska služba, kao što je Glavna uprava švedske policije, nije obuhvaćena pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” u smislu te odredbe, tako da se europski uhidbeni nalog koji je ona izdala radi izvršenja presude kojom se izriče kazna zatvora ne može smatrati „sudskom odlukom” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke.

Četvrto pitanje

- 53 S obzirom na odgovor na prvo, drugo i treće pitanje, nije potrebno odgovoriti na četvrto pitanje.

O ograničenju vremenskih učinaka ove presude

- 54 Nizozemska vlada i Europska komisija su na raspravi zahtijevale od Suda da ograniči vremenske učinke ove presude ako bi presudio da policijska služba, kao što je Glavna uprava švedske policije, nije obuhvaćena pojmom „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke. One su, u biti, spomenule moguće posljedice ove presude na predmete u kojima je europski uhidbeni nalog izdalo tijelo koje nije „pravosudno tijelo” u smislu te odredbe.
- 55 U tom pogledu valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, tumačenje koje Sud da pravnom pravilu prava Unije, u izvršavanju nadležnosti koju mu povjerava članak 267. UFEU-a, objašnjava i precizira značenje i doseg tog pravnog pravila onako kako ono treba ili je trebalo biti shvaćeno i primijenjeno nakon svog stupanja na snagu. Iz navedenog slijedi da sudac može i mora primijeniti tako protumačeno pravno pravilo na postojeće pravne odnose koji su nastali prije donošenja presude kojom se odlučilo o zahtjevu za prethodnu odluku ako su, k tome, ispunjeni uvjeti koji omogućuju da se pred nadležnim sudom vodi spor o primjeni navedenog pravila (presuda od 17. rujna 2014., Liivimaa Lihaveis, C-562/12, EU:C:2014:2229, t. 80. i navedena sudska praksa).
- 56 Samo iznimno Sud može, primjenjujući opće načelo pravne sigurnosti svojstveno pravnom poretku Unije, biti doveden u situaciju da ograniči mogućnost da se zainteresirane osobe pozovu na odredbu koju je protumačio s ciljem dovođenja u pitanje pravnih odnosa ustanovljenih u dobroj vjeri. Dva osnovna kriterija moraju biti ispunjena kako bi se takvo ograničenje moglo uvesti, odnosno dobra vjera zainteresiranih osoba i opasnost od ozbiljnih poremećaja (presude od 27. veljače 2014., Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, t. 41., i od 22. rujna 2016., Microsoft Mobile Sales International i dr., C-110/15, EU:C:2016:717, t. 60.).
- 57 U ovom slučaju iz, među ostalim, izvješća o ocjeni Vijeća od 21. listopada 2008., navedenog u točki 13. ove presude, proizlazi da je Vijeće u prošlosti kritiziralo izdavanje europskih uhidbenih naloga od strane policijske službe o kojoj je riječ u glavnom postupku kao nespojivo sa zahtjevom određivanja „pravosudnog tijela”. U tim okolnostima ne može se smatrati da je Kraljevina Švedska zbog objektivne i velike nesigurnosti u pogledu dosega odredaba prava Unije bila potaknuta na postupanje koje nije u skladu s pravom Unije.
- 58 U tim okolnostima nije potrebno vremenski ograničiti učinke ove presude.

Troškovi

- 59 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., autonomni je pojam prava Unije i taj članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da policijska služba, kao što je Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije, Švedska), nije obuhvaćena pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” u smislu tog članka 6. stavka 1., tako da se europski uhidbeni nalog koji je ona izdala radi izvršenja presude kojom se izriče kazna zatvora ne može smatrati „sudskom odlukom” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299.

Potpisi